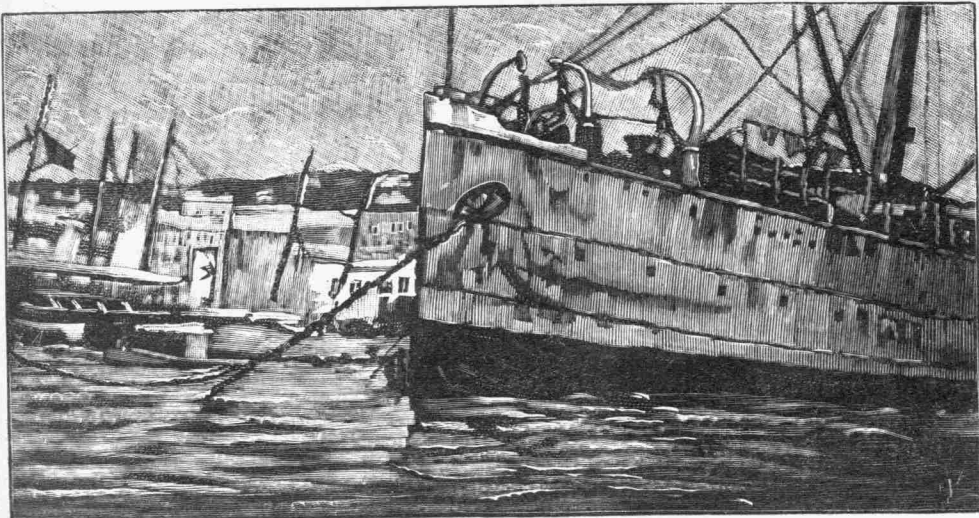

ΕΝ ΤΩ ΩΚΕΑΝΩ Η ΕΠΙΒΙΒΑΣΙΣ

[Ἐν τῷ Ὠκεανῷ ἐπιγράφεται τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Ἐδμόνδου Δὲ Ἀμίτσις. Ὁ ἔξοχος οὗτος συγγραφεὺς, γνωστὸς ἀπὸ πολλοῦ καὶ συμπαθέστατος εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας, περιγράφει ἐν αὐτῷ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν χάριν καὶ στίλβοντάτα τοῦ ὕφους του τὰς ἐντυπώσεις του κατὰ τὸν διάπλουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἀπὸ Γενούης μέχρι τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας ἐπὶ ἀτμοπλοίου φέροντος πολλὰς ἐκατοστάς μεταταστῶν. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς εἰκόνες τῆς φύσεως, αἱ ζωηραὶ συγκινήσεις, τὰ πάθη καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς παραδόξου ἐκείνης συμμιγοῦς κοινωνίας, ἥτις συγκινᾷται ἐνθ' ἑφ' ἑαυτὴν τῶν ἀδύστων τοῦ Ὠκεανοῦ, ἀναπαριστῶνται δι' ἀπαραμίλλου τέχνης καὶ θαυμαστῆς παρατηρητικότητος ἐν τῷ ἔργῳ του. Ἐκ τοῦ ὁραίου τούτου βιβλίου ἀργόμεθα παρέχοντες ἀπὸ σήμερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὁλόκληρα κεφάλαια καὶ σκηνάς κατ' ἐκλογὴν μεταφραζομένας ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Χ. Ἀννίνου. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι διὰ τούτου δὲν παρέχομεν μόνον τερπνὴν πνευματικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸ κοινόν, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμα διδάγματα, ἀφοῦ καὶ παρ' ἡμῖν ἤρχισεν ἀπὸ τίνος μεταδιδόμενος ὁ πυρετὸς τῆς μεταναστεύσεως καὶ πολλοὶ ἐγκαταλιμπάνοντες τὴν γῶραν μας ὑποβάλλονται εἰς τὰς σφοδράς συγκινήσεις καὶ τὰς κακουχίας μακροτάτου ταξιδίου πρὸς ἀναζήτησιν κρείττονος τύχης. Σ. τ. Δ.]

Ὅτε ἔφθασα, περὶ τὴν ἐσπέραν, ἡ ἐπιβίβασις τῶν μεταναστῶν εἶχεν ἤδη πρὸ μιᾶς ὥρας ἀρχίσει, ὃ δὲ Γαλιλαῖος, τὸ ἀτμοπλοῖον ἐρ' οὐ ἐμελλον νὰ ἐπιβιβασθῇ, συνδεόμενος μὲ τὴν προκυμαίναν διὰ μικρὰς κινήτης γεφύρας ἐξηκολούθει νὰ φορτώνεται μὲ δυστυχῆ ὄντα, μὲ ἀτελεύτητον παρελαύνον πλῆθος, ἐξερχόμενον καθ' ὁμάδας ἀπὸ τοῦ ἀντικρὺ καταστήματος, ὅπου εἰς ἀσυνόμοτος ἐπεθεώρει τὰ διασπῆματα. Οἱ πλεῖστοι διελθόντες μίαν ἢ δύο νύκτας εἰς τὸ ὑπαιθρον, συνεσπειρωμένοι ὡς κύνες εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Γενούης, ἦσαν κατάκοποι καὶ βεβαρυμένοι ἐκ τοῦ ὕπνου. Ἐργάται, χωρικοί, γυναῖκες γαλουχοῦσαι τὰ τέκνα των, παιδία φέροντα ἀκόμη εἰς τὸ στήθος τὴν ἐκ λευκοσιδήρου πινακίδα τοῦ νηπιαγωγείου, παρήλαινον πάντες σχεδὸν κομίζοντες δίφρον τινὰ συμπτυσσόμενον ὑπὸ μάλης, παντοειδεῖς σάκους ὁδοιπορικοὺς καὶ μαρσιπούς ἀνὰ χεῖρας ἢ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὀγκώδεις στρωμνὰς καὶ κλινοσκεπάσματα εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ τὸ εἰσιτήριο μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς δι' ἑκαστον προσωρισμένης

κλίνης ἀνυμεταξὺ τῶν χειλέων. Πτωχαὶ γυναῖκες, κρατοῦσαι δι' ἑκατέρας τῶν χειρῶν ἀνὰ ἓν παιδίον ἐβάσταζον τὰ ὀγκώδη δέματα τῶν ἀποσκευῶν των διὰ τῶν ὀδόντων γραφαῖ χωρικοὶ μὲ κρούπεζα, ἀνυφοῦσαι τὰς ἐσθῆτας διὰ νὰ μὴ προσκόψωσι βαδίζουσαι ἐπὶ τῶν σανίδων τῆς κινήτης γεφύρας ἐδείκνυνον τὰς γυνᾶς καὶ λιποσάρκους κνήμας των μερικοὶ ἦσαν ἀνυπόδητοι καὶ ἔφερον τὰ ὑποδήματά των κρεμάμενα ἀπὸ τοῦ τοιχώλου. Ἐκ διαλειμμάτων διήρχοντο μεταξὺ τῆς σωρείας ἐκείνης τῶν ταλαιπώρων κύριοι κομψῶς ἐνδεδυμένοι, ἱερεῖς, κυρία μὲ πετάσους πτεροστολιστοὺς, κρατοῦσαι εἰς τὴν χεῖρα κυνάριον, ἢ πιλοθήκην ἢ δέσμην γαλλικῶν εἰκονογραφημένων μυθιστορημάτων τῆς παλαιᾶς ἐκδόσεως τοῦ Λεβύ. Ἐπειτα αἰφνιδίως ἡ ἀνθρωπίνη παρέλασις διεκόπτετο καὶ παρουσιάζετο προχωροῦσα ὑπὸ γέλαζαν ραβδισμῶν καὶ βλαστημιῶν ἀγγέλων βοῶν καὶ προβάτων, καὶ τὰ ζῶα ταῦτα φθάνοντα ἐπὶ τοῦ πλοίου, παρεκτρεπόμενα τῇδε κακείσε, πτοούμενα, συνανεμίζοντο τοὺς